

Fremsat den 11. november 2016 af udenrigsministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om internationalt udviklings samarbejde

§ 1

I lov nr. 555 af 18. juni 2012 om internationalt udviklings samarbejde, som ændret ved § 1 i lov nr. 1464 af 17. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »og FN's konventioner om menneskerettigheder« til: », FN's konventioner om menneskerettigheder og med FN's 2030 dagsorden for bæredygtig udvikling samt verdensmål som et centralt omdrejningspunkt«.
2. I § 5 udgår »for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter«.
3. § 9, stk. 1, 1. pkt., affattes således:
»Formålet med Investeringsfonden for Udviklingslande er at fremme investeringer, der understøtter bæredygtig udvikling i udviklingslande og bidrager til realisering af verdensmålene.«
4. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »virksomhed«: »i form af direkte kapitalindskud, garantier eller på anden måde«.
5. § 9, stk. 2, 2. pkt., ophæves.
6. I § 9 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Fonden kan efter bestyrelsens indstilling foretage udbetaling af udbytte til staten. Udenrigsministeren fastlægger efter drøftelse med bestyrelsen en udbyttepolitik for fonden.«

Stk. 4-7 bliver herefter til stk. 5-8.

7. § 10, stk. 4, affattes således:

»Udviklingspolitisk Råd omfatter indtil 9 medlemmer, der udnævnes for en periode af 3 år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af 3 år.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Der udpeges et nyt Udviklingspolitisk Råd umiddelbart efter lovens ikrafttræden efter § 10, stk. 4, affattet ved § 1, stk. 7, i dette lovforslag.

Stk. 3. Ved første udnævnelse af medlemmer til Udviklingspolitisk Råd i forbindelse med konstituering af et nyt Udviklingspolitisk Råd umiddelbart efter lovens ikrafttræden vil der kunne ses bort fra bestemmelsen i lovens § 10, stk. 4, hvorefter medlemmer af Udviklingspolitisk Råd udnævnes for en periode af 3 år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af 3 år.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
  - 2.1. Opdatering af lovens ramme og formål
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Generelle bestemmelser om åbenhed i forvaltningen
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU): formålsparagraf, herunder samvirke med dansk erhvervsliv
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.4. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU): anvendelse af garantiinstrumenter til kapitalfremskaffelse
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.5. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU): udbetaling af udbytte
    - 2.5.1. Gældende ret
    - 2.5.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.6. Organisering af udviklingsfaglig rådgivning
    - 2.6.1. Gældende ret
    - 2.6.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. De administrative konsekvenser for borgere
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre, at lov om internationalt udviklingssamarbejde fortsat er tidssvarende og understøtter en effektiv gennemførelse af Danmarks internationale udviklingssamarbejde. De foreslåede ændringer i loven vedrører en opdatering af lovens formål med tilføjelse af reference til FN's 2030 dagsorden for bæredygtig udvikling og de 17 verdensmål, samt justering af formatet for den årligt fremlagte 4-års-plan til udgiftsrammer, således at Udenrigsministeriet ikke fremadrettet er forpligtet til specifikt at redegøre for bilaterale og multilaterale udviklingsaktiviteter som en del af udgiftsplanen. Hertil kommer en foreslået ændring af rammerne for Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU), fsva. fondens formål, ophævelse af lovkravet om samvirke med dansk erhvervsliv i fondens investeringer i udviklingslande, præcisering af statens mulighed for at stille statsgarantier til rådighed for IFU, samt en foreslået tilføjelse, der muliggør, at IFU vil kunne foretage udbetaling af udbytte til staten, og at der fastlægges en udbyttepolitik for fonden. Desuden foreslås en ændring af organiseringen af den udviklingsfaglige rådgivning af udenrigsministeren, som vil medføre, at Udviklingspolitisk Råd fremadrettet vil varetage rådgivning af ministeren, hvad angår overordnede strategiske tiltag, samt hvad angår den bevillingsfaglige og

kvalitetssikrende rådgivning i forhold til konkrete programmer og projekter. Ydermere foreslås en reduktion af antallet af medlemmer i Udviklingspolitisk Råd, så Rådet fremadrettet vil bestå af 9 personer, der udpeges af ministeren, bl.a. på baggrund af en høring blandt relevante interessenter og organisationer.

Danmarks bistandssamarbejde med udviklingslande bygger på lov om internationalt udviklingssamarbejde, jf. lov nr. 555 af 18. juni 2012, som ændret ved lov nr. 1464 af 17. december 2013. Loven blev formuleret med afsæt i et oplæg udarbejdet af en interministeriel arbejdsgruppe under ledelse af Udenrigsministeriet og med deltagelse af repræsentanter fra Statsministeriet, Finansministeriet og Justitsministeriet, og fastslår, at målet for Danmarks udviklingssamarbejde er at bekæmpe fattigdom og fremme menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling, fred og stabilitet. Den gældende lov erstattede den tidligere lov om internationalt udviklingssamarbejde (lovbekendtgørelse nr. 541 af 10. juli 1998), der havde været gældende fra 1971.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Opdatering af lovens ramme og formål

2.1.1. Gældende ret

Lovens formålsbestemmelse § 1 fastslår, at målet med Danmarks udviklingssamarbejde er at bekæmpe fattigdom og fremme menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling, fred og stabilitet i overensstemmelse med FN-pagten, Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, og FN's konventioner om menneskerettigheder, jf. lovens § 1, stk. 1.

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der behov for at opdatere lovens formål og rammerne for gennemførelsen af dette formål, således at disse afspejler de seneste centrale udviklinger indenfor det udviklingspolitiske område. Det er Udenrigsministeriets opfattelse, at loven skal afspejle FN's vedtagelse af 2030 dagsordenen for bæredygtig udvikling, herunder de 17 verdensmål for bæredygtig udvikling, som fremadrettet vil udgøre et centralt omdrejningspunkt for dansk udviklingssamarbejde.

2030 dagsordenen for bæredygtig udvikling og verdensmålene blev vedtaget i FN i 2015. Dagsordenen og verdensmålene samler de hidtidige udviklingsmål (på engelsk kaldet Millennium Development Goals), som blev vedtaget i FN med Årtusinde-erklæringen i år 2000, samt opfølgningen på de internationale konferencer om bæredygtig udvikling, også benævnt Rio-processen. Målene er universelle og gælder dermed alle verdens lande. De sætter rammen og definerer konkrete målsætninger for bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom i verden frem mod 2030. Det danske udviklingssamarbejde skal bidrage til at realisere verdensmålenes globale ambition for, hvordan verden skal udvikle sig frem mod år 2030.

Det foreslås derfor at tilføje en henvisning til 2030 dagsordenen for bæredygtig udvikling og verdensmålene i lovens formålsparagraf § 1, stk. 1, for dermed at markere verdensmålene som et centralt omdrejningspunkt for det danske udviklingssamarbejde.

2.2. Generelle bestemmelser om åbenhed i forvaltningen

2.2.1. Gældende ret

I lovens § 5 angives det, at udviklingsministeren en gang om året skal fremlægge en 4-års-plan til udgiftsrammer for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter for det efterfølgende finansår, samt de i finanslovsforslaget efterfølgende budgetoverslagsår for Folketinget. Opgørelsen har tidligere været anvendt til at vise fordelingen mellem udviklingsaktiviteter, der blev finansieret over henholdsvis bilateral og multilateral udviklingsbistand, herunder deres respektive andel af den samlede udviklingsbistand.

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der behov for at justere de i § 5 nævnte rammer for fremlæggelse af en 4-års-plan til udgiftsrammer, således at Udenrigsministeriet ikke er forpligtet til at udarbejde en specifikation af bilaterale og multilaterale udviklingsaktiviteter. Dansk udviklingssamarbejde gennemføres i stigende grad ved forskelligartede partnerskaber med diverse danske og udenlandske aktører og indebærer ofte udviklingsaktiviteter, der kombinerer såvel bilaterale som multilaterale aktiviteter, samt en række andre modaliteter for støtte.

Det foreslås derfor at ophæve kravet i § 5 om, at 4-års-planen til udgiftsrammer skal redegøre "for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter". Planen for udgiftsrammer, som ministeren skal fremlægge, jf. lovens § 5, vil derfor fremadrettet alene indeholde de specifikationer, der måtte være relevante på baggrund af 4-års-planens indhold og sammensætning.

2.3. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU): formålsparagraf, herunder samvirke med dansk erhvervsliv

2.3.1. Gældende ret

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om internationalt udviklingssamarbejde medfører, at IFU kan fremme den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslande i samvirke med dansk erhvervsliv. I overensstemmelse hermed medfører den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt., at IFU kan yde støtte til danske investeringer i udviklingslande. Bestemmelserne indebærer et krav om, at der i IFU's investeringer indgår en inddragelse af danske virksomheder.

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der behov for at afbinde IFU fra et egentligt lovkrav om samvirke med dansk erhvervsliv. Det er vurderingen, at en afbinding reelt vil fremme dansk erhvervslivs internationalisering og danske interesser. For det første vil IFU få mulighed for at gå foran i vanskelige markeder, som dansk erhvervsliv endnu ikke anser for modne til kommercielle investeringer. IFU vil dermed kunne bane vejen for danske virksomheder, der vil kunne trække på IFU's erfaringer. For det andet vil IFU få adgang til midler fra bl.a. EU's ubundne finansieringsfaciliteter, som udbygges i disse år med sigte på europæiske finansieringsinstitutioner som IFU. Dermed styrkes IFU's muligheder for at øge sit samlede aktivitetsniveau og skabe investeringsmuligheder for danske virksomheder og pensionskasser.

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der desuden behov for at præcisere, at et centralt formål med IFU's investeringer er at bidrage til realisering af verdensmålene. Ved at investere i bæredygtige og rentable projekter i samarbejde med virksomheder og investorer inden for bl.a. klima, energi, vand og sanitet, fødevarer, sundhed, produktion og ser-

vice, vil IFU således kunne bidrage til at opnå verdensmålene.

Det foreslås derfor, at kravet i § 9, stk. 1, 1. pkt., om samvirke med dansk erhvervsliv fjernes fra bestemmelsen, samt at bestemmelsen i § 9, stk. 2, 2. pkt., om at IFU kan yde støtte til danske investeringer, ophæves. IFU vil herved få mulighed for – med et mere fleksibelt investeringsmandat – at foretage investeringer uden deltagelse fra dansk erhvervsliv med henblik på at fremme bæredygtig vækst i udviklingslande.

Det vurderes, at IFU's foretrukne investeringspartnere fortsat vil være danske virksomheder og pensionskasser, som udgør kernen i IFU's leverancesystem af viden, produkter, kapital og teknologi og er en integreret del af IFU's forretningsmodel. Udenrigsministeriet vil i kraft af sit tilsyn med IFU kunne sikre, at fonden har fokus på at engagere danske virksomheder og investorer.

2.4. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU): anvendelse af garantiinstrumenter til kapitalfremskaffelse

2.4.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, at der af statskassen kan ydes tilskud til fondens virksomhed. Det fremgår ikke klart, at tilskud fra staten til IFU's virksomhed også kan ske i form af garantiinstrumenter, enten direkte til IFU eller til tredjeparter for at give IFU mulighed for kapitalfremskaffelse med en statsgaranti tilknyttet.

2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der behov for at præcisere, hvorledes IFU kan bidrage til vækst og beskæftigelse i udviklingslande og bistå dansk erhvervsliv. Dette kan bl.a. ske ved at præcisere statens mulighed for at stille statsgarantier til rådighed for IFU med henblik på at billiggøre IFU's kapitalfremskaffelse.

Det foreslås derfor, at det i bestemmelsen om statens tilskud til IFU præciseres, at sådanne tilskud kan være i form af direkte kapitalindskud, garantier eller på anden måde. Dette vil i praksis ske efter nærmere aftale med Udenrigsministeriet og Finansministeriet.

2.5. Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU): udbetaling af udbytte

2.5.1. Gældende ret

Der er ikke i den gældende lov fastsat bestemmelse om, at der kan foretages udbetaling af udbytte fra IFU til staten, herunder at der kan fastsættes en udbyttepolitik. Udlojninger til staten har hidtil været fastsat i de enkelte finanslove i udlojningsåret, der således har udgjort den nødvendige lovgrundlag for udlojninger fra IFU til staten. IFU har ikke tidligere haft en udbyttepolitik.

2.5.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der behov for at fastlægge en egentlig udbyttepolitik for IFU, som fastlægger de forudsætninger m.v. efter hvilke, der i fremtiden kan ske udbetaling af udbytte fra IFU til staten. Det fremgår af statens ejerskabspolitik fra april 2015, at det er sundt og naturligt, at statslige selskaber udbetaler udbytte, men at årets udbytte ikke må være større end det udbytte, som bestyrelsen foreslår eller kan tiltræde.

Det foreslås, at der i loven indsættes bestemmelse om, at IFU kan foretage udbetaling af udbytte efter bestyrelsens indstilling, samt at udenrigsministeren efter aftale med bestyrelsen fastlægger en udbyttepolitik.

2.6. Organisering af udviklingsfaglig rådgivning

2.6.1. Gældende ret

Den gældende lov indeholder i § 10 bestemmelser om organisation af udviklingsfaglig rådgivning. Ved lovens § 10, stk. 1, er Udviklingspolitisk Råd etableret. Rådet danner rammen for en løbende strategisk dialog med og rådgivning af ministeren. Rådet udnævnes for en periode på 3 år, og omfatter indtil 15 medlemmer, jf. § 10, stk. 4.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.2. i lovforslag af 11. april 2012, jf. FT-tidende 2011-2012, A, L 153 som fremsat, side 13, at bevillingsfaglig rådgivning af ministeren om programmer og projekter af en vis størrelse varetages af Bevillingskomitéen. Komitéen har 8 medlemmer, hvoraf 4 medlemmer er eksterne og 4 medlemmer er interne, heriblandt Udenrigsministeriets direktør for udviklingspolitik, der er formand for Bevillingskomitéen.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 10 i lovforslag af 11. april 2012, jf. FT-tidende 2011-2012, A, L 153 som fremsat, side 13, at medlemmerne af Udviklingspolitisk Råd udpeges således, at sammensætningen afspejler relevante interessegrupper og den bistandsfaglige ekspertise i Danmark. Efter gældende regler udpeges Rådets medlemmer efter indstilling fra relevante organisationer med følgende fordeling: 3 repræsentanter fra fagbevægelsen, 3 repræsentanter fra erhvervsorganisationer/virksomheder, 4 repræsentanter fra universiteterne/forskerne og 5 repræsentanter fra de folkelige organisationer.

2.6.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er der behov for at forenkle den organisatoriske struktur af den udviklingsfaglige rådgivning og sikre sammenfald mellem, på den ene side, eksternt rådgivning om overordnede strategiske tiltag, som foregår i Udviklingspolitisk Råd og, på den anden side, bevillingsfaglig og kvalitetssikrende rådgivning i forhold til konkrete programmer og projekter, som foregår i Bevillingskomitéen. Begge områder foreslås fremadrettet varetaget af Udviklingspolitisk Råd, og det er derfor efter Udenrigsministeriets opfattelse nødvendigt at reducere antallet af med-

lemmer i Udviklingspolitisk Råd med henblik på at sikre, at der bliver tale om et effektivt og operativt organ.

Efter Udenrigsministeriets opfattelse er det en forudsætning for, at Udviklingspolitisk Råd kan yde en relevant rådgivning til ministeren, herunder på grundlag af prioriteterne fastlagt i Danmarks udviklingspolitiske og humanitære strategi, at Rådet sammensættes af interessenter og eksperter. Da kredsen af relevante interessenter ikke nødvendigvis er statisk, finder Udenrigsministeriet det ikke hensigtsmæssigt, at det i bemærkningerne fastlægges præcist hvilke interessegrupper og organisationer, der har mulighed for at indstille kandidater til Udviklingspolitisk Råd. De samme interessegrupper og organisationer som hidtil, fra bl.a. civilsamfundet, erhvervslivet, fagbevægelsen og universiteter samt forskningsorganisationer, vil kunne indstille medlemmer til Rådet.

Som led i den foreslåede ændring nedlægges Bevillingskomitéen. Bevillingskomitéens funktioner lægges ind under Udviklingspolitisk Råd, som fortsætter under samme navn. Rådet vil derfor fremadrettet både yde strategisk rådgivning om udviklingssamarbejdet og have mandat til at indstille konkrete programmer og projekter til ministerens stillingtagen.

Udover den forenkling det indebærer at lægge Bevillingskomitéens funktioner ind under Udviklingspolitisk Råd, vil dette medvirke til at sikre en bedre sammenhæng mellem dialog og rådgivning på henholdsvis overordnet strategisk niveau og i forhold til indstilling af konkrete bevillinger. Styrkelse af denne sammenhæng er løbende blevet efterspurgt af eksterne medlemmer af både Udviklingspolitisk Råd og af Bevillingskomitéen, idet man har efterlyst koblingen fra de konkrete bevillinger til det strategiske niveau og omvendt koblingen fra de strategiske prioriteter til udmøntningen i konkrete bevillinger.

Det foreslås desuden, at Udviklingspolitisk Råd fremadrettet består af ni medlemmer. Der er tale om en reduktion i antallet af medlemmer i forhold til det eksisterende Udviklingspolitisk Råd, men en forøgelse af antallet af eksterne medlemmer i forhold til den eksisterende Bevillingskomité. Herved sikres, at Rådet fortsat kan inddrage relevante interessenter og eksperter samt forblive et operativt og effektivt organ, som fremadrettet vil kunne yde rådgivning på såvel overordnet strategisk niveau som i forhold til at indstille konkrete bevillinger.

Af hensyn til den foreslåede reduktion i antallet af medlemmer vil et nyt Udviklingspolitisk Råd med ni medlemmer skulle konstitueres efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås endvidere, at ministeren udpeger medlemmerne på baggrund af en høring, hvor relevante interessenter og organisationer fra bl.a. civilsamfundet, erhvervslivet, fagbevægelsen og universiteter samt forskningsinstitutioner får mulighed for at indstille kandidater. Bl.a. på grundlag af disse indstillinger udpeges medlemmerne under behørig hensyntagen til interessevaretagelse og sikring af udviklingsfaglig ekspertise. Ministeren udpeger en formand og en næstformand blandt Rådets medlemmer.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at have positive økonomiske konsekvenser for staten i forbindelse med udbetaling af udbytte fra IFU til statskassen. Det er ikke muligt på forhånd at fastlægge konkrete beløb for de enkelte år, som vil afhænge af IFU's resultater og bestyrelsens indstilling i lyset af IFU's aktivitetsniveau mv.

Lovforslaget præciserer, at statens eventuelle tilskud til IFU også kan ske i form af garantier. Sådanne garantier vil, hvis de bliver stillet, ikke medføre en udgift for staten på tidspunktet, hvor de stilles, men kan potentielt, afhængig af deres nærmere indhold, medføre udgifter for staten på et senere tidspunkt.

Lovforslaget vil medføre ændrede administrative krav til Udenrigsministeriet, herunder i relation til den sekretariatsfunktion, som Udenrigsministeriet varetager for et nyt Udviklingspolitisk Råd, som består af en sammenlægning af det hidtidige Udviklingspolitiske Råd og Bevillingskomitéen. Udgifterne til honorering af medlemmer af Udviklingspolitisk Råd afholdes over rammen for udviklingssamarbejde, på samme vis som det i dag er tilfældet med honorering af medlemmer af Udviklingspolitisk Råd og de eksterne medlemmer af Bevillingskomitéen. De udgifter, der for staten vil være forbundet med de ændrede krav til administrationen, vil blive afholdt inden for de eksisterende økonomiske rammer.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at føre til negative konsekvenser for dansk erhvervsliv, idet afbindingen af IFU's investeringsmandat forventes anvendt til at udvide IFU's nuværende investeringsomfang. Lovforslaget vil således kunne føre til flere investeringsprojekter og markedsmuligheder, som kan være til gavn for danske virksomheder og danske institutionelle investorer. Det er imidlertid ikke muligt at kvantificere dette indtægtpotentiale.

5. De administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder m.v.

Et udkast til lovforslaget har fra den 23. august til den 20. september 2016 været sendt i høring i følgende myndigheder og organisationer mv.:

ADRA Danmark, Advokatsamfundet, Afrika Kontakt, AIDS-Fondet, Amnesty International DK, Anne-Lise Klausen (DANIDA's Bevillingskomité), Arbejdsgruppen for

Børnehuset i Tanzania, AXIS, Bente Sorgenfrey (Udviklingspolitisk Råd), Bolette Christensen (Udviklingspolitisk Råd), BUPL, BØRNEfonden, Børne- og Ungdomsnetværket, CARE Danmark, Caritas, Center for Kultur og Udvikling, Christian Balslev-Olesen (DANIDA's Bevillingskomité), Christian Bjørnskov (Udviklingspolitisk Råd), CISU – Civilsamfund i Udvikling), CIVICUS, CONCORD Danmark, COWI, Dalit Solidaritetsnetværket i Danmark, Danmarks Lærerforening, Danmarks Statistik, Danmarks Medie og Journalisthøjskole, Danmission, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Forum for Mikrofinans, Dansk Industri, Dansk Institut for Internationale Studier, Dansk Institut mod Tortur (DIGNITY), Dansk Journalistforbund, Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling, Danske Handicaporganisationer, Dansk Røde Kors, Danske Advokater, Danske Medier, Danske Regioner, Danske Universiteter, Dansk Ungdoms Fællesråd, ICOEPH under Dansk Selskab for Arbejds- og miljømedicin, Dialogos, Finansrådet, FN-forbundet, Folkekirkens Nødhjælp, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Udviklingsforskere i Danmark, Forsikring og Pension, Georg Sørensen (Udviklingspolitisk Råd), Ghana Ven-skab, Globale Læger, Globale Seniorer, Globalt Fokus, Gunvor Bjerglund Thomsen (Udviklingspolitisk Råd), Helle Samuelsen (Udviklingspolitisk Råd), Håndværksrådet, Inge-

nørforeningen i Danmark, Institut for Flerpartisamarbejde, Institut for Menneskerettigheder, International Work Group for Indigenous Affairs, Jan Laustsen (Udviklingspolitisk Råd), Jens Erik Ohrt (Udviklingspolitisk Råd), Jytte Agergaard (DANIDA's Bevillingskomité), Kommunernes Landsforening, Kvindernes U-landsudvalg, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen for bøsser, lesbiske, biseksuelle og transpersoner (LGBT), Landsforeningen LEV, LO, Lars Udsholt (DANIDA's Bevillingskomité), Louise Riis Andersen (Udviklingspolitisk Råd), Mads Bugge Madsen (Udviklingspolitisk Råd), Læger Uden Grænser, Marie Gad (DANIDA's Bevillingskomité), Mellemamerika Komitéen, Mellemfolkeligt Samvirke, Michael Wendelboe Hansen (DANIDA's Bevillingskomité), Mission Øst, MUNDU – center for global dannelse, NGO Fontana, Novo Nordisk, Oxfam IBIS, Plan Danmark, Polio Foreningen, Red Barnet, Rigsrevisionen, RIKO – Rådet for International Konfliktløsning, Rolf Hernø (Udviklingspolitisk Råd), Sex og Samfund, Sundhedsnetværket, Tania Dethlefsen (Udviklingspolitisk Råd), Thomas Bustrup (Udviklingspolitisk Råd), Tine Bork (Udviklingspolitisk Råd), Ulandssekretariatet, UlykkesPatient Foreningen, Ungdommens Røde Kors, Verdensnaturfonden, Verdens Skove, Vibeke Tuxen (Udviklingspolitisk Råd), 3F og 92-gruppen.

9. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindredgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget forventes at have positive økonomiske konsekvenser for staten i forbindelse med udbetaling af udbytte fra IFU til statskassen. Det er ikke muligt på forhånd at fastlægge konkrete beløb for de enkelte år, som vil afhænge af IFU's resultater og bestyrelsens indstilling i lyset af IFU's aktivitetsniveau mv.	Lovforslaget præciserer, at statens eventuelle tilskud til IFU også kan ske i form af garantier. Sådanne garantier vil, hvis de bliver stillet, ikke medføre en udgift for staten på tidspunktet, hvor de stilles, men kan potentielt, afhængig af deres nærmere indhold, medføre udgifter for staten på et senere tidspunkt.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vil kunne føre til flere investeringsprojekter og markedsmuligheder, som kan være til gavn for danske virksomheder, herunder i form af øgede indtægter.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Forslaget har ikke EU-retlige konsekvenser	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 1 i lov om internationalt udviklingssamarbejde fastslår, at målet med Danmarks udviklingssamarbejde er at bekæmpe fattigdom og fremme menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling, fred og stabilitet i overensstemmelse med FN-pagten, Verdenserklæringen om Menneskerettighederne og FN's konventioner om menneskerettigheder.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 1, tilføjes en henvisning til FN's 2030 dagsorden for bæredygtig udvikling samt verdensmål som et centralt omdrejningspunkt, således at lovens formål og rammerne for gennemførelsen af dette formål afspejler de seneste centrale udviklinger indenfor udviklingspolitikken.

Den foreslåede bestemmelse medfører dermed, at FN's 2030 dagsorden for bæredygtig udvikling samt de 17 verdensmål markeres som et centralt omdrejningspunkt for dansk udviklingssamarbejde. Heraf følger, at det danske udviklingssamarbejde skal bidrage til at realisere verdensmålenes globale ambition for, hvordan verden skal udvikle sig frem mod år 2030. Den konkrete danske indsats gennem udviklingssamarbejdet vil fokusere på et antal mål, der tager afsæt dér, hvor Danmark har interesser på spil, kan søge aktive partnerskaber og skabe resultater.

2030 dagsordenen for bæredygtig udvikling og verdensmålene blev vedtaget i FN i 2015. Verdensmålene er universelle og gælder dermed alle verdens lande. De sætter rammen og definerer konkrete målsætninger for bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom i verden frem mod 2030. De 17 verdensmål omfatter fattigdomsbekæmpelse, udryddelse af sult, sundhed, uddannelse, ligestilling, rent vand og sanitet, energi, økonomisk vækst og beskæftigelse, industrialisering og innovation, ulighed, bæredygtige byer, ansvarlig produktion og forbrug, klimaindsatser, livet i havet, livet på land, skov og økosystemer, fred, retfærdighed og institutioner samt partnerskaber og finansiering.

2030 dagsordenen og verdensmålene samler på den ene side de hidtidige udviklingsmål (på engelsk kaldet Millennium Development Goals), som blev vedtaget i FN med Årtusinde-erklæringen i år 2000, samt på den anden side opfølgningen på de internationale konferencer om bæredygtig udvikling, hvor første konference om bæredygtig udvikling fandt sted i 1992 i Rio, Brasilien. Udviklingsmålene fra år 2000 har bidraget til at sætte en fælles global retning – poli-

tisk som finansielt – for det internationale udviklingssamarbejde mellem udviklingslande, donorer og andre udviklingspartnere, som multilaterale organisationer samt civilsamfund. En retning med fokus på fattigdomsbekæmpelse og blandt andet sundhed, uddannelse, ligestilling, samt FN's målsætning om at de udviklede lande skal yde minimum 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. Konferencerne om bæredygtig udvikling, der også kaldes Rio-processen, har været afgørende i forhold til globalt at stadfæste princippet om bæredygtig udvikling i dets tre dimensioner – økonomisk, socialt, og miljømæssigt – og den indbyrdes afhængighed af udviklingen mellem verdens lande, samt at etablere en global forståelse af vigtigheden af at integrere fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling for at opnå en langsigtet holdbar udvikling.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 5 i lov om internationalt udviklingssamarbejde medfører, at udviklingsministeren en gang om året skal fremlægge en 4-års-plan til udgiftsrammer for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter for det efterfølgende finansår, samt de i finanslovsforslaget efterfølgende budgetoverslagsår for Folketinget.

Det foreslås at ophæve kravet om, at 4-års-planen til udgiftsrammer skal redegøre "for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter".

Den foreslåede ændring medfører, at Udenrigsministeriet ikke vil være forpligtet til at udarbejde en specifikation af bilaterale og multilaterale udviklingsaktiviteter. Dansk udviklingssamarbejde gennemføres i stigende grad ved forskelligartede partnerskaber med diverse danske og udenlandske aktører og indebærer ofte udviklingsaktiviteter, der kombinerer såvel bilaterale som multilaterale aktiviteter, samt en række andre modaliteter for støtte. Af denne årsag kan 4-års-planen for udgiftsrammer ikke altid specificeres retvisende mellem bilaterale og multilaterale aktiviteter. Det gælder for eksempel i tilfælde af multilateral udviklingsbistand målrettet regionale og landebaserede udviklingsaktiviteter, der i OECD/DAC opgørelser for udviklingsbistand registreres som bilateral udviklingsbistand, på trods af, at aktiviteterne gennemføres af multilaterale organisationer. Med ændringen sikres det, at fremlæggelsen af 4-års-planen til udgiftsrammer fremadrettet alene vil indeholde de specifikationer, der måtte være relevante ud fra planens indhold og sammensætning.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om internationalt udviklingssamarbejde medfører, at Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU) kan fremme den erhvervsmæssige udvikling i udviklingslande i samvirke med dansk erhvervsliv. Dette indebærer et krav om, at der i IFU's investeringer indgår en inddragelse af danske virksomheder. Dette er mere detaljeret beskrevet i IFU's vedtægt, hvoraf det af § 4, stk. 1, fremgår: "fondens investeringer skal inddrage danske virksomheders ressourcer og kompetencer gennem medfinansiering, eller på anden måde inddrage dansk erhvervsliv, herunder efter omstændighederne gennem overførsel af viden, rettigheder, teknologi, ledelse, rådgivning eller serviceydelser".

Bestemmelsen om, at IFU's "fremme af investeringer" i udviklingslandene skal ske "i samvirke med dansk erhvervsliv" foreslås fjernet. Herved sikres, at IFU også får flere muligheder for at foretage investeringer i projekter, hvor der ikke umiddelbart måtte være en dansk virksomhed involveret. Det er vurderingen, at en afbinding reelt vil fremme dansk erhvervslivs internationalisering og danske interesser, idet IFU vil få mulighed for at gå foran i vanskelige markeder, som danske virksomheder endnu ikke måtte anse for modne og dermed indhente værdifulde erfaringer, som de danske virksomheder efterfølgende kan trække på i projekter i samarbejde med IFU.

IFU vil kunne deltage i projekter inden for bl.a. infrastruktur med stærke udenlandske partnere, der kan bane vejen for investeringsprojekter, hvor danske virksomheder og pensionskasser efterfølgende kan komme med. Det kunne være med International Finance Corporation (IFC) i skrøbelige lande i Afrika eller inden for nye forretningsområder, som ikke umiddelbart har danske virksomheders og investorers interesse.

En afbinding af IFU's investeringsmandat fra dansk erhvervsliv vil også være i overensstemmelse med tendensen i de lande, som Danmark normalt sammenligner sig med inden for udviklingssamarbejdet. Som følge heraf vil IFU bl.a. kunne få adgang til midler fra EU's ubundne finansieringsfaciliteter, som netop udbygges i disse år med sigte på europæiske finansieringsinstitutioner som IFU. Dermed styrkes IFU's muligheder for at øge sit samlede aktivitetsniveau og skabe investeringsmuligheder for danske virksomheder og pensionskasser.

Det er Udenrigsministeriets samlede vurdering, at IFU's investerings- og samarbejdspartnere fortsat i vidt omfang vil være danske virksomheder og pensionskasser, som udgør kernen i IFU's leverancesystem af viden, produkter, kapital og teknologi og er en integreret del af IFU's forretningsmodel.

Udenrigsministeriet vil i kraft af sit tilsyn med IFU kunne sikre, at fonden fortsat har fokus på at engagere danske virksomheder og investorer. Det vil ske gennem bestyrelsesarbejdet, hvor Udenrigsministeriet er repræsenteret ved en observatør, jf. § 9, stk. 3, og i de årlige møder, hvor IFU aflægger årsrapport til ministeren. Udenrigsministeriet vil efter

nogle år vurdere, om der er behov for at genoverveje spørgsmålet om afbinding.

Som nyt 1. pkt. i § 9, stk. 1, indsættes der endvidere en bestemmelse om, at IFU's formål er at fremme investeringer, der understøtter bæredygtig udvikling i udviklingslande, og bidrager til realisering af verdensmålene. IFU skal således investere i at opnå verdensmålene med bæredygtige og rentable projekter inden for bl.a. klima, energi, vand og sanitet, fødevarer, sundhed, produktion og service.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, at der af statskassen kan ydes tilskud til fondens virksomhed. Det fremgår ikke klart af bestemmelsen, at tilskud fra staten til IFU's virksomhed også kan ske i form af garantiinstrumenter, enten direkte til IFU eller til tredjeparter, for at give IFU mulighed for at anvende garantiinstrumenter til kapitalfremskaffelse. Det foreslås derfor, at det i bestemmelsen i § 9, stk. 2, om statens tilskud til IFU præciseres, at sådanne tilskud kan ydes i form af direkte kapitalindskud, garantier eller på anden måde. Herved sikres, at fonden også kan få adgang til lånekapital til finansiering af dens aktiviteter. Dette vil i praksis ske efter nærmere aftale mellem Udenrigsministeriet og Finansministeriet.

Ændringen udvider IFU's muligheder for at bidrage til vækst og beskæftigelse i udviklingslande og bistå dansk erhvervsliv. Ved ændringen præciseres statens mulighed for at stille statsgarantier til rådighed for IFU med henblik på at IFU også kan få adgang til lånekapital til finansiering af aktiviteter. Det sikres endvidere, at IFU på grundlag af aftalte rammer og betingelser for statsgaranteret låneoptagelse vil få mulighed for at udstede obligationer eller på anden måde optage lån, herunder evt. gennem statens ordning for genudlån, til finansiering af sine aktiviteter. Da der er tale om statsgarantier, vil lånene kunne optages til meget lav rente, hvilket vil billiggøre IFU's kapitalfremskaffelse.

For at undgå uklarhed om, hvorvidt staten kan stille garantier (eller andre instrumenter, som måtte vise sig at være hensigtsmæssige) til rådighed for IFU, foreslås det derfor, at det i loven præciseres, at statens eventuelle tilskud til IFU ikke er begrænset i deres form, men kan udformes på den måde, som staten måtte finde mest hensigtsmæssig.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt., i lov om internationalt udviklingssamarbejde medfører, at IFU kan yde støtte til danske investeringer i udviklingslande.

Udenrigsministeriet foreslår, at bestemmelsen ophæves for at skabe sammenhæng med ændringen af stk. 1, hvor kravet om at IFU's investeringer sker i samvirke med dansk erhvervsliv ophæves. Der er derfor ikke behov for særligt at fremhæve, at IFU kan yde støtte til danske investeringer.

IFU kan som foreslået yde støtte til alle former for investeringer, som fremmer formålet i § 9, stk. 1. Om baggrunden for forslaget om ophævelse af kravet om samvirke med dansk erhvervsliv henvises til bemærkningerne til lovens § 1, nr. 3, ovenfor.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Der er ikke i den gældende lov fastsat bestemmelse om, at IFU kan foretage udbetaling af udbytte til staten, ligesom der ikke er fastsat bestemmelse om IFU's udbyttepolitik. Udlodning fra IFU til staten har hidtil fundet sted med hjemmel direkte i de enkelte finanslove. Beslutning om eventuelt at foretage udlodning fra IFU er således blevet truffet år for år, og ikke på baggrund af en egentlig udbyttepolitik. Senest er der udloddet midler fra IFU i henhold til finansloven for 2013. Det er uklart om det i henhold til den gældende lov om internationalt udviklingssamarbejde er foreneligt med IFU's formål, at der vedtages en generel udbyttepolitik, idet de enkelte udlodninger hidtil alene har været hjemlet i finanslovene for de respektive år, hvor udlodningerne har fundet sted.

Efter Udenrigsministeriets vurdering vil det være hensigtsmæssigt for styringen af IFU, at der udarbejdes en udbyttepolitik for IFU, som fastlægger de forudsætninger m.v. efter hvilke, der i fremtiden kan ske udbetaling af udbytte fra IFU til staten. Det fremgår af statens ejerskabspolitik (2015), at det er sundt og naturligt, at statslige selskaber udbetaler udbytte, ligesom årets udbytte ikke må være større end det udbytte som bestyrelsen foreslår eller kan tiltræde.

Det foreslås derfor, at der i § 9, som nyt stk. 4, indsættes en bestemmelse om, at IFU kan foretage udbetaling af udbytte til statskassen efter bestyrelsens indstilling. Derved sikres en generel hjemmel til at foretage udbetaling af udbytte fra IFU til statskassen i overensstemmelse med principperne i statens ejerskabspolitik.

Det foreslås endvidere, at der i § 9, stk. 4, indsættes en bestemmelse om, at ministeren efter drøftelse med IFU's bestyrelse fastlægger en udbyttepolitik. Herved sikres, at IFU får en udbyttepolitik, som er i overensstemmelse med principperne i statens ejerskabspolitik, og den uklarhed der er om, hvorvidt en generel udbyttepolitik er forenelig med IFU's formål, vil blive fjernet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Den gældende bestemmelse i § 10 fastsætter organiseringen af den udviklingsfaglige rådgivning. Det følger af lovens § 10, stk. 1, at den udviklingsfaglige rådgivning varetages af Udviklingspolitisk Råd. Rådet er etableret med henblik på at danne rammen for løbende strategisk dialog med og rådgivning af ministeren. Rådet udnævnes for en periode på tre år, og omfatter efter de gældende regler indtil 15 medlemmer, jf. § 10, stk. 4.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, pkt. 3.2.2. i lovforslag af 11. april 2012, jf. FT-tidende 2011-2012, A, L 153 som fremsat, side 5-6, at bevillingsfaglig rådgivning af ministeren om programmer og projekter af en vis størrelse varetages af Bevillingskomitéen. Komitéen har otte medlemmer, hvoraf fire medlemmer er eksterne og fire medlemmer er interne medarbejdere i Udenrigsministeriet.

Det foreslås i § 10, stk. 4, at ændre antallet af medlemmer i Udviklingspolitisk Råd fra indtil 15 til indtil ni. Herved sikres, at Rådet forbliver et operativt og effektivt organ, som fortsat kan inddrage relevante interessenter og eksperter. De ni medlemmer vil alle være eksterne i forhold til Udenrigsministeriet. Medlemmerne udpeges således, at sammensætningen afspejler relevante interessenter og eksperter i dansk udviklingssamarbejde, samtidig med at der tages behørigt hensyn til sikring af udviklingsfaglig ekspertise med henblik på kvalitetssikring og indstilling af konkrete programmer og projekter. Sammensætningen af interessenter og eksperter vil bl.a. tage udgangspunkt i hensynet til at kunne sikre relevant rådgivning om de prioriteter, der fastlægges for Danmarks udviklingssamarbejde.

Som led i den foreslåede ændring nedlægges Bevillingskomitéen, og Bevillingskomitéens funktioner lægges ind under Udviklingspolitisk Råd. Således samles den eksterne rådgivning vedrørende dels strategisk rådgivning og dels konkret bevillingsfaglig og kvalitetssikrende rådgivning i ét rådgivende organ under navnet Udviklingspolitisk Råd. Herved sikres sammenfald mellem udviklingsfaglig strategisk rådgivning og konkret bevillingsfaglig og kvalitetssikrende rådgivning i ét organ. Det er Udenrigsministeriets opfattelse, at en sammenlægning af funktioner, foruden en forenkling af den organisatoriske struktur af den udviklingsfaglige rådgivning, vil være med til at sikre en bedre sammenhæng mellem rådgivning på det strategiske niveau og det konkrete bevillingsfaglige niveau.

Ministeren udpeger medlemmerne af Udviklingspolitisk Råd, jf. § 10, stk. 3. Der udsendes en høring blandt relevante interessenter og organisationer fra bl.a. civilsamfundet, erhvervslivet, fagbevægelsen og universiteter samt forskningsinstitutioner, hvorefter de hørte organisationer indstiller kandidater til Udviklingspolitisk Råd. Bl.a. på baggrund af de indstillede kandidater udpeger ministeren medlemmerne til Udviklingspolitisk Råd, og udpeger blandt medlemmerne en formand og en næstformand.

Relevante interessenter og organisationer fra bl.a. civilsamfundet, erhvervslivet, fagbevægelsen og universiteter samt øvrige forskningsinstitutioner vil, på baggrund af den udsendte høring, have uændret mulighed for at indstille medlemmer til Udviklingspolitisk Råd, mens den hidtidige fastlagte fordeling af medlemmerne i Udviklingspolitisk Råd blandt henholdsvis fagbevægelsen, erhvervsorganisationer, universiteterne/forskerne og de folkelige organisationer, som angivet i de specielle bemærkninger til § 10 i lovforslag af 11. april 2012, jf. FT-tidende 2011-2012, A, L 153 som fremsat, side 13, ikke længere vil være gældende.

Ændringen medfører ligeledes, at bemærkningerne til den nuværende lov, hvoraf det fremgår, at der indføres en høring

af udvalgte interessegrupper, som bl.a. vil omfatte specifikke navngivne organisationer, ikke længere vil være gældende. Der har siden Rådets etablering udviklet sig en praksis, hvor de i bemærkningerne navngivne organisationer eksklusivt har indstillet kandidater til Udviklingspolitisk Råd. Ved ikke at nævne specifikke interessegrupper og organisationer i bemærkningerne åbnes der op for, at et bredere felt af aktører med interesser i det udviklingspolitiske område kan blive hørt og kan få mulighed for at indstille medlemmer til Udviklingspolitisk Råd. Medlemmerne udpeges for en tre års periode med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af tre år. Udviklingspolitisk Råds forretningsorden bestemmes af ministeren, der fastsætter de nærmere retningslinjer for Rådets virke. Af hensyn til den foreslåede reduktion i antallet af medlemmer vil et nyt Udviklingspolitisk Råd med ni medlemmer skulle konstitueres efter lovens ikrafttræden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Det foreslås i stk. 2, at et nyt Udviklingspolitisk Råd vil skulle konstitueres efter lovens ikrafttræden med henblik på

at reducere antallet af medlemmer, samt sikre både relevant interessevaretagelse og udviklingsfaglig ekspertise i sammensætningen af Udviklingspolitisk Råd.

Det foreslås endvidere, at der ved første udnævnelse af medlemmer til Udviklingspolitisk Råd efter lovens ikrafttræden vil kunne ses bort fra bestemmelsen i lovens § 10, stk. 4, hvorefter medlemmer af Udviklingspolitisk Råd udnævnes for en periode af tre år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af tre år. Idet det nuværende Udviklingspolitiske Råd ved lovens ikrafttræden kun har været udnævnt i ét år, foreslås det, at der ved den første konstituering af det nye Udenrigspolitiske Råd kan ses bort fra bestemmelsen om, at der kun kan ske genudnævnelse én gang. Herved sikres, at allerede genudnævnte medlemmer fra det tidligere Udviklingspolitiske Råd fortsat vil kunne udnævnes for en enkelt periode i et nyt Udviklingspolitisk Råd. Den institutionelle hukommelse fra det nuværende Udviklingspolitiske Råd kan herved til en vis grad bevares og videreføres i et nyt Udviklingspolitiske Råd. De ni medlemmer til Udviklingspolitisk Råd vil blive udnævnt snarest muligt efter lovens ikrafttræden efter behørig høring blandt relevante interessenter.

Lovforslaget sammenholdt med gældende ret

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

§ 1. Målet for Danmarks udviklingssamarbejde er at bekæmpe fattigdom og fremme menneskerettigheder, demokrati, bæredygtig udvikling, fred og stabilitet i overensstemmelse med FN-pagten, Verdenserklæringen om menneskerettigheder og FN's konventioner om menneskerettigheder.

Stk. 2. - - -

Stk. 3. - - -

§ 5. Udviklingsministeren fremlægger en gang om året for Folketinget en fire års plan til udgiftsrammer for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter for det efterfølgende finansår samt de i finanslovsforslaget efterfølgende budgetoverslagsår.

§ 9. Med henblik på at fremme den erhvervsmæssige udviklings i udviklingslande kan Investeringsfonden for Udviklingslande fremme investeringer i disse lande i samvirke med dansk erhvervsliv. Fonden er en selvejende institution.

Stk. 2. Der kan af statskassen ydes tilskud til fondens virksomhed. Fonden kan yde støtte til danske investeringer i udviklingslande.

Stk. 3. - - -

Stk. 4. - - -

Stk. 5. - - -

Stk. 6. - - -

Stk. 7. - - -

§ 10. - - -

Stk. 2-3. - - -

I lov nr. 555 af 18. juni 2012 om internationalt udviklingssamarbejde, som ændret ved § 1 i lov nr. 1464 af 17. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, ændres »og FN's konventioner om menneskerettigheder« til: », FN's konventioner om menneskerettigheder og med FN's 2030 dagsorden for bæredygtig udvikling samt verdensmål som et centralt omdrejningspunkt«.

2. I § 5 udgår »for såvel bilaterale som multilaterale udviklingsaktiviteter«

3. § 9, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Formålet med Investeringsfonden for Udviklingslande er at fremme investeringer, der understøtter bæredygtig udvikling i udviklingslande og bidrager til realisering af verdensmålene.«

4. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »virksomhed«: »i form af direkte kapitalindskud, garantier eller på anden måde«.

»Stk. 4. Fonden kan efter bestyrelsens indstilling foretage udbetaling af udbytte til staten. Udenrigsministeren fastlægger efter drøftelse med bestyrelsen en udbyttepolitik for fonden.«

Stk. 4-7 bliver herefter til stk. 5-8.

7. § 10, stk. 4, affattes således:

Stk. 4. Udviklingspolitisk Råd omfatter indtil 15 medlemmer, der udnævnes for en periode af 3 år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af 3 år.

Stk. 5. - - -

»Udviklingspolitisk Råd omfatter indtil 9 medlemmer, der udnævnes for en periode af 3 år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af 3 år.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. Der udpeges et nyt Udviklingspolitisk Råd umiddelbart efter lovens ikrafttræden efter § 10, stk. 4, affattet ved § 1, stk. 7, i dette lovfor-slag.

Stk. 3. Ved første udnævnelse af medlemmer til Udviklingspolitisk Råd i forbindelse med konstituering af et nyt Udviklingspolitisk Råd umiddelbart efter lovens ikrafttræden vil der kunne ses bort fra bestemmelsen i lovens § 10, stk. 4, hvorefter medlemmer af Udviklingspolitisk Råd udnævnes for en periode af 3 år med mulighed for genudnævnelse for yderligere én periode af 3 år.